

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Варна, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно гражданско дело № 20233000500057 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по ч.гр.д. №57/2023 г. по описа на Варненския апелативен съд е по реда на чл.463, ал.2 ГПК вр. с чл. 274, ал.1, т.2 ГПК и е образувано по две жалби срещу решение № 1398/10.11.2022 г., постановено по в.гр.д.№541/2022 г. по описа на Варненския окръжен съд, с което е отхвърлена жалбата № 601/17.01.2022г. от И. Й. В., подадена чрез адв. Н.Ж., в качеството ѝ на присъединен възискател и купувач по проведена в периода от 01.11.2021г. до 01.12.2021г. публична продажба по изп.д. № 20198080400288 на ЧСИ з.д., насочена против предварителното разпределение на сумата от 252192.00лв., получена при продажбата, обективизирано в протокол от 11.01.2022г., предявено на страните на 12.01.2022г., на осн. чл. 460 от ГПК.

По жалба на И. Й. В., подадена чрез адв. Н.Ж.:

Жалбоподателката е настоявала, че обжалваното решение е неправилно – незаконосъобразно, като е молила за отмяната му с уважаване на жалбата ѝ срещу предварителното разпределение и за присъждане на сторените по делото разноски. Изложила е, че съдът не обсъдил и не взел предвид представените доказателства – съдебни актове, установяващи по-малък размер на дълга, за който е започнало принудителното изпълнение и за спиране на изпълнителното производство във връзка с възражението ѝ относно размера на сумите по разпределението. Съобразно тези актове – съдебни решения и определения, публичната продажба била за събиране на по-голям дълг от действителния и налагало извод за незаконосъобразност на

изпълнителното производство. Заявила е бланкетно, че изводите на окръжния съд относно правилността на обжалваното разпределение също били погрешни, тъй като не били спазени критериите за привилегия.

Взискателят „Юробанк България“ АД, чрез адв. М., е подал писмен отговор, с който е оспорил жалбата по съображения за правилността на обжалваното решение и молил за оставянето ѝ без уважение.

Длъжниците Д. И. В. и Й. Д. В., чрез адв. Н., са подали писмен отговор на жалбата, с който по изложени съображения за неправилност на обжалваното решение са молили за уважаването ѝ.

По жалба на Д. И. В. и Й. Д. В., подадена чрез адв. Н.:

Жалбоподателите са изложили че решението, с което е отхвърлена жалбата на И. В. срещу разпределението, е неправилно – постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и е необосновано, като са молили за отмяната му и за уважаване на жалбата на И. В. против предварителното разпределение. Изложили са съображения, че по изпълнителното дело се събирал и разпределял несъществуващ дълг предвид постановените съдебни актове за недължимостта на част от вземането и за спиране на производството по отношение на тази част. Навели са оплаквания срещу разпределението на ЧСИ – идентични с наведените в жалбата на взискателя И. Й. В. пред окръжния съд.

Тази жалба е подадена от длъжниците по изпълнителното дело Д. И. В. и Й. Д. В., които не са обжалвали разпределението на ЧСИ пред окръжния съд, а жалбата на взискателя – купувач срещу него е била отхвърлена с решението на окръжния съд, т.е. потвърдено е разпределението. Те са лишени от правен интерес да обжалват отхвърлянето на жалбата на друг жалбоподател, като наведените от тях оплаквания срещу разпределението са заявени за пръв път в настоящото производство. Затова, тази жалба е недопустима, тя не подлежи на разглеждане, а производството по нея следва да бъде прекратено.

Жалбата на И. Й. В. е в срок, подадена е от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съда, поради което е допустима. Разгледана по същество - тя е неоснователна по следните съображения:

Производството по изп.д. № 20198080400288 на ЧСИ з.д. е било образувано по молба на взискателя „Юробанк България“ АД, въз основа на издадения му срещу солидарните длъжници „Данграфик“ ЕООД и Д. И. В. изпълнителен лист от 21.06.2019г. по ч.гр.д. № 9624/2019г. на 24-ти състав на ВРС за сумата от 20000 лв., представляваща непогасена главница (цялата в размер на 53819.02лв.) по договор за банков кредит № BL7151/01.06.2007г. и анекси, ведно със законната лихва от 20.06.2019г. до окончателното изплащане на задължението и разноси в размер на 1396.00лв. Изпълнението е насочено срещу ипотекиран в полза на банката от Д. В. и Й. Д. В. недвижим

имот-дворно място с площ от 765кв.м., ведно с построената в него вилна сграда, по силата на сключения договор за ипотека вх. № 14956/02.06.2007г. акт № 96, т. 11, дело № 11185 на Сл.по вписванията-Варна, подновена със заявление вх.рег. № 11597 от 15.05.2017г., акт № 122, т. 9, дв.вх. № 11531. Насрочваните публични продани на недвижимия имот не са станали. Междувременно въз основа на удостоверение № 22658/22.11.2019г., издадено по изп.д. № 20198080400402 на ЧСИ з.д. „Юробанк България“ АД е присъединен на осн. чл. 456 от ГПК като взыскател по настоящото дело с вземания по изпълнителен лист № 4807 от 21.06.2019г., издаден по заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК, въз основа на извлечение от счетоводните книги по кредитна сделка № 685081 по ч.гр.д. № 9625/2019г. на ВРС и изпълнителен лист № 6123 от 05.08.2019г. - по заповед за незабавно изпълнение, издадена по реда на чл. 417 от ГПК, въз основа на извлечение от счетоводните книги по кредитна сделка № 685079 по ч.гр.д. № 9626/2019г. на ВРС срещу длъжниците Д. И. В., Й. Д. В. и Руси Й.ов В.. Удостоверено е, че към 22.11.2019г. дългът към взыскателя „Юробанк България“ АД е за главницата от 25000 лв., ведно със законна лихва от 1076.39лв. за периода от 20.06.2019г. до 22.11.2019г., главница в размер на 98384.93лв., ведно със законна лихва от 4236.02лв. за периода от 20.06.2019г. до 22.11.2019г., неолихвяемо вземане от 29984.43лв., присъдени разноси от 7100.03лв., разноси по изп.д. от 2328.65лв. и такси по Тарифата по ЗЧСИ от 658.80лв. Издаденият изпълнителен лист № 6123 от 05.08.2019г. по заповед за незабавно изпълнение, издадена по реда на чл. 417 от ГПК на основание извлечение от счетоводните книги по кредитна сделка № 685079 по ч.гр.д. № 9626/2019г. на 9-ти състав на ВРС е по договор за кредит за покупко-продажба на недвижим имот № HL16272/06.02.2007г., допълнителни споразумения и анекс, като за обезпечаване на вземането на банката („Българска пощенска банка“ АД с правопреемник „Юробанк България“ АД) срещу длъжниците Д. И. В. и Й. Д. В. е била учредена законна ипотека (вписана в Сл.по вписванията-Варна с вх.№ 140/08.02.2007г., акт № 56, т. № 1, дв.вх. рег. № 2598) върху същия имот на Д. И. В. и Й. Д. В.. Издаденият изпълнителен лист № 4807/21.06.2010г. по заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК на основание извлечение от счетоводните книги по кредитна сделка № 685081 по ч.гр.д. № 9625/2019г. на 30-ти състав на ВРС е по договор за кредит за довършване на сграда в недвижим имот № HL18061/06.02.2007г., допълнителни споразумения и анекс, като за обезпечаване на това вземане на банката („Българска пощенска банка“ АД с правопреемник „Юробанк България“ АД) срещу длъжниците Д. И. В. и Й. Д. В. е била учредена от тях договорна ипотека върху същия имот (вписана в Сл.по вписванията-Варна с вх.№ 142/08.02.2007г., акт № 88, т. № 2, дв.вх. рег. № 2600). Т.е. всички вземания на банката, предмет на изпълнителното дело са били обезпечени с ипотека върху имота на Д. И. В. и Й. Д. В.. В този имот съсобствена част има и длъжникът „Данграфик“ ЕООД която, обаче не е предмет на ипотеките.

На 17.06.2021г. по молба вх. № 7907/16.06.2021г., И. Й. В. е била присъединена като взыскател по делото с вземане по изпълнителен лист № 535/10.05.2021г., издаден по заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 6466/2021г. на 17-ти състав на ВРС за сумата от 40000 лв.-непогасено парично вземане по запис на заповед от 22.05.2017г. с падеж 22.05.2018г., ведно със законната лихва от 05.05.2021г. до окончателното изплащане на задължението и разноски от 800.00лв.-заплатена държавна такса. Това вземане е необезпечено. Начислени са такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ в размер на 24.00лв. с ДДС и по т. 11 от ЗТТРЗЧСИ в размер на 60.00лв. с ДДС.

Проведена е публична продан на целия имот в периода от 01.11.2021. до 01.12.2021г., като за купувач на имота за цена от 252192 лв. е обявена взыскателката И. Й. В.. От изисканите от ЧСИ справки вх. № 122/04.01.2022г. и вх. № 121/04.01.2022г. са установени задълженията: на Д. И. В. за данък недвижим имот в размер на 244.94лв. и такса битови отпадъци от 466.16лв; за Й. Д. В. - за данък недвижим имот в размер на 243.28лв. и такса битови отпадъци от 466.16лв; за „Данграфик“ ЕООД - за данък недвижим имот - 84.60лв. и такса битови отпадъци - 82.25лв. Съгласно справките от НАП (вх.№ 18828/21.12.2021г. и вх. № 205/05.01.2022г. и вх.№ 337/10.01.2022г.) по чл. 191 ал. 2 от ДОПК, актуалните задължения на „Данграфик“ ЕООД, Д. И. В. и Й. Д. В. към държавата: Й. Д. В. няма публични задължения; „Данграфик“ ЕООД има задължения към държавата в общ размер на 4263.63лв.; Д. И. В. има задължения към държавата - 8136.32лв.

На 11.01.2022 г. ЧСИ е изготвил по реда на чл. 495 от ГПК обжалваното предварително разпределение на сумата от проданта (252 192 лв.) и го е предявил на страните на 12.01.2022г. В същото, на осн. чл. 136 от ЗЗД, са приети и разпределени: По чл. 136, ал.1, т. 1 от ЗЗД „за вземанията за разноски по обезпечението и принудителното изпълнение, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски“ – 17 517,22 лв. общо за такси (с подробно посочване на всяка такса по пера с посочено основание в полза на взыскателя „Юробанк България“ АД, И. В. и ЧСИ); По чл. 136, ал.1, т. 2 от ЗЗД за дължимите данъци за изнесения на публична продан имот в общ размер от 572,82 лв. (по пера и суми, дължими „Данграфик“ ЕООД, Д. И. В. и Й. Д. В.); По чл. 136, ал.1, т. 3 от ЗЗД за ипотекарния взыскател „Юробанк България“ АД – сумата от 217 779,79 лв. (след съобразяване и изключване на 2,88 %, заради неипотекираната част от имота, собствена на длъжника „Данграфик“ ЕООД и с посочени суми по всяко перо от отделните вземания); По чл. 136, ал.1, т. 6 от ЗЗД във вр. л. 136, ал.3 ЗЗД сумата от 13 414,51 лв. за задължения на длъжниците към НАП – Варна и към МДТ -Варна за задължения за битови отпадъци (посочени поотделно по пера и длъжници). Предвид, че купувачът И. В. е взыскател, със сумата от 2 991,66 лв. е намалено вземането й, като в разпределението, ЧСИ е посочил, че тя следва да внесе сумата от 250 652,97 лв., от която 249 200,34 лв. представлява сбора

от привилегированите вземания по чл.136 ЗЗД, вземанията на другите вискатели по изп.дело и сумата от 1452,63 лв., която представлява 2,88 % от достигнатата в проданта сума, съставляваща стойността на 288 кв.м. ид.ч. от ПИ, предмет на публичната продан, собственост на „Данграфик“ ЕООД върху която следва да се внесе ДДС.

В жалбата си пред окръжния съд, И. В. е навела следните оплаквания: че не са съобразени постановките на ТР № 2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013г. относно разноските, които се ползват с предпочитателно удовлетворяване, като са посочени с привилегия от първи ред, такива не само на първоначалния, но и на присъединен вискател, които не се ползват от такава привилегия; извършената продан е на различни имоти, собственост на различни физически и юридически лица, като само част от тях са предмет на ипотека; не е разграничена цената на ипотекирания от цената на неипотекирания имот и привилегиите на отделните кредитори са смесени по отношение на двете различни суми - така вискателят „Юробанк“ има привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, но само по отношение на сумата от продажбата на ипотекирания имот, но не и по отношение на сумата от продажбата на необременения с ипотека имот и от нея; след като първо се удовлетвори държавата съгласно чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД, следва да бъдат удовлетворени съразмерно останалите вискатели; по отношение на разпределението на сумите за такси не са отчетени правилно привилегиите на различните кредитори, предвид обстоятелството, че част от продаваните имоти не са обременени с ипотека. Молила е за решение, с което извършеното разпределение да бъде отменено и за присъждане на разноски.

„Юробанк България“ АД е подал писмен отговор, с който е оспорил жалбата и по съображения за неоснователността ѝ е молил за оставянето ѝ без уважение.

ЧСИ е изложил подробни мотиви по правилността на обжалваното разпределение и по съображения за неоснователността на жалбата е молил за отхвърлянето ѝ.

В хода на производството пред окръжния съд, жалбоподателката е навела възражения за порочност на разпределението, заради разпред.е на суми за събиране на несъществуващ дълг, предвид установената от съда недължимост на част от вземане на банката по иск по чл. 422 ГПК.

Пред окръжния съд е изслушано заключението (първоначално и допълнително) на вещото лице с. по допуснатата от съда съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и като пълно, ясно и обосновано изготвено от специалист в изследваната област, се кредитира от съда.

По делото няма спор по видовете и размерите на включените в т. 1 от разпределението с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД такси по ТТРЗЧСИ, като оплакването е само за включване на такива, сторени от присъединен вискател, които не се ползват с привилегия. Според приетото в т. 6 от ТР № 2/26.06.2015г. по ТД № 2/2013г. ОСГК на ВКС, не се ползват с

предпочитателно удовлетворяване по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД никакви разноси на присъединени вискатели, освен разносните по исковете по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД, когато са направени от тях. Относимостта на таксите към образуването на изпълнителното дело и извършването на изпълнителни действия във връзка с осъществения изпълнителен способ е установена с приложените доказателства, като размерът на сумите за такси се потвърждава и от заключението на вещото лице. Според експерта, в сумата от 17517.22лв. няма включени такси и разноси по присъединените вземания на „Юробанк България“ АД по изп.д. № 20198080400402, а и видно е от подробната таблица към разпределението, че разноси за такси на този вискател във връзка с присъединените му вземания не са включвани. В същото, обаче погрешно, с привилегия по т.1 са отчетени две разноси на присъединения вискател - жалбоподателката И. В. - съответно по т. 5 от ТТРЗЧСИ в размер на 24.00лв. с ДДС за връчената ПДИ на длъжника Й. Д. В. и по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60.00лв. с ДДС за присъединяването ѝ - общо сумата от 84.00лв. с ДДС. Доколкото положението на жалбоподателката не следва да се влошава с оглед резултата по жалбата ѝ, тази точка от разпределението не следва да се коригира.

Оплакването за несъобразяване на привилегията на банката по т.3 и разпред.е на сума за всички нейни вземания при липса на обезпечени с ипотеки такива и липса на ипотеки върху част от продадените имоти, е неоснователно. Това е така, по следните съображения: Продаден е един имот, представляващ дворно място от 1056кв.м. и сграда. Д. И. В. и Й. Д. Василев са собственици и са ипотекирали в полза на банката дворно място от 768кв.м. и сграда, а останалите 288кв.м. от дворното място, собственост на „Данграфик“ ЕООД не са предмет на ипотеките. Всички вземания на банката са обезпечени с ипотека (договорни и законни) върху частта от имота, собственост на Д. И. В. и Й. Д. В. - дворно място с площ от 765кв.м., ведно с построената в него вилна сграда, като върху 288 кв.м. ид.ч. от ПИ, собственост на длъжника „Данграфик“ ЕООД ипотека в полза на банката няма. За събиране на привилегированите вземания, предхождащи привилегията по т.3 на банката, ипотеката няма значение, като съответни на заключението на вещото лице, са разпределените от ЧСИ суми по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД. т.1 за таксите в размер на 17517.22лв., както и по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД на сумата от 572.82лв., представляваща дължими от Д. И. В., Й. Д. В. и „Данграфик“ данък за недвижимия имот (по тази привилегия няма и спор, а и размера на задълженията се доказва с приложените удостоверения). Така след приспадане на тези вземания от получената при проданта сума от 252192 лв., се получава остатък от 234101.96лв. Пропорционално с дадената пазарна оценка на изнесения на публична продан имот (от 170400лв.: сумата от 4900лв. без ДДС е оценката на 288кв.м.ид.ч. от ПИ с площ 1056кв.м.; сумата от 12800лв. е оценката на 768кв.м.ид.ч. от ПИ, целият с площ 1056кв.м. а сумата от 152700лв. е оценката на сградата) е разграничена стойността на имота на „Данграфик“ ЕООД изчислено в съотношението от 2.88% (получено

като 4900 е разделено на 170400). Че коефициентът 2.88% е правилно изчислен е потвърдило в заключението си вещото лице с.. Съотнесено към остатъка за разпределение от 234101.96лв., то стойността на ипотекирания имот от Д. И. В. и Й. Д. В. е 97.12% от 234101.96лв. или на стойност 227359.82лв., а стойността на имота на „Данграфик“ ЕООД от 2.28% е 6742.14лв. Така за „Юробанк България“ АД, съобразно вземането му (цялото обезпечено с ипотека върху частта от имота на Д. И. В. и Й. Д. В.) е възможно да бъдат разпределени 227359.82лв. по реда на чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, но предвид по –малкото му вземане от 217779.79лв. то следва да бъде удовлетворено цялото с привилегията по т.3. Остатъкът от 9580.03лв. сумиран с 6742.14лв. е остатък от сумата за разпред.е след удовлетворяване на банката - 16322.17лв.. Така по чл. 136, ал.1, т.6 ЗЗД се разпределят дължимите на Община Варна за такса битови отпадъци и на НАП общо 13414.51лв. (подробно индивидуализирани в таблицата по т. IV от заключението, съвпадащи с тези по разпределението на ЧСИ). Така на последно място е вземането на хирографарния кредитор И. Й. В., уовлетворено до размера на 2907.66лв. и включващо разноските по гр.дело от 800.00лв. и част от дължимата законна лихва от 2107.66лв. Така по предварителното разпределение тя дължи заплащането на сумата от 250652.97лв., от която 249200.34лв., представлява сбор от привилегированите вземания по чл. 136 от ЗЗД и сумата от 1452.63лв., представлява ДДС върху 2.88% от достигнатата по проданта сума от 252182.00лв., както е изчислил и ЧСИ, като същата е потвърдена и в заключението на експерта.

Възражението на жалбоподателката по размера на дълга и оплакванията за незаконосъобразност на разпределението поради разпределение по несъществуващ дълг, е неоснователно. Производството по установителния иск на банката срещу длъжниците Д. И. В., Й. Д. В. и Руси Й.ов В. по чл. 422 ГПК (за които са представени решения по гр.д. № 541/2022г. на ВОС-ГО и по в.т.д. № 424/2021г. по описа на АпС-Варна и определение по в.т.д. № 424/2021г. по описа на АпС-Варна по чл. 420 ГПК) не е приключило с влязло в сила решение и е висящо. Резултатът по спора за материалното право не може да бъде съобразен при обжалване на предварителното разпределение. В случая изпълнението по изпълнителното дело е частично спряно на осн. чл.420 ГПК, като освен това дори и установителният иск да бъде отхвърлен (в случая по решението на ВАпС то е частично) то на осн. чл. 422, ал. 3 от ГПК длъжникът може да се снабди с обратен изпълнителен лист, ако сумите по разпределението бъдат предадени на правоимащите да ги получат.

Поради изложеното, с обжалваното пред настоящата инстанция решение окръжният съд е достигнал до правилния извод за неоснователност на жалбата, поради което то следва да бъде потвърдено с изложените от настоящата инстанция съображения.

Предвид горното и на осн. чл. 463, ал. 2 ГПК, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата на Д. И. В. и Й. Д. В., подадена чрез адв. Н. срещу решение № 1398/10.11.2022 г., постановено по в.гр.д.№541/2022 г. по описа на Варненския окръжен съд.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1398/10.11.2022 г., постановено по в.гр.д. №541/2022 г. по описа на Варненския окръжен съд.

Решението подлежи на обжалване само в прекратителната му част, пред ВКС с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____